

KOROŠEC

Uredništvo in upravlništvo v Velikovec.

List izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrtletno 3 K.

Velikovec, 13. avgusta 1920.

Cena inseratov: enostopna petdeseta ali nje prostor
1 kronč. Uradni razglasi po 2 K. Pri naročilu vsaj
10 objav popust.

Kdo bo plačal?

V Celovcu je dala neka banka 30 milijonov, da se nakupi cukra, petroleja, moke, vžigalic, manufakture in raznega drugega blaga. Vse to blago je namenjeno za podkupovanje v plebiscitnem ozemlju in se bo dajalo napol zastonj, samo da se pridobi kar največ glasov za Nemško Avstrijo.

Taki-le sol! V Celovcu že mesece in mesece nimajo cukra. Še saharina ne! Za podkupovanje pa ga imajo kar cele vagone. Še črnega kruha stradajo, za podkupovanje pa imajo na vagone lepe bele moke. Še plebiscitne komisije ne morejo sami preživljati, ampak jo moramo mi. Ubogi Stipanek je moral vsak teden dvakrat v Velikovec in v Borovlje, da ni misija stradala. Na drugi strani pa so zbirali in kopičili blago za podkupovanje. Sram jih bodi!

In vse to blago, ki je določeno za podkupovanje in se bo dajalo napol zastonj, je na pu! Vsak otrok pa ve, da je biago na puf dvakrat dražje. Ampak plačano pa mora biti. Zakaj gospod „Šenk“ je že zdavno umrl!

Kdo bo torej plačal?

Dežela in država tičita do vratu v dolgovi. Ti dve sedaj ne moreta in pozneje tudi ne. Ljudje bodo pa dobili sedaj blago napol zastonj. Plačati pa bodo morali to blago desetkrat in desetkrat pozneje, če bodo tako neumni in bodo glasovali za Nemško Avstrijo. Zakaj pa imajo davke in rekvizicije? Ako dobijo sedaj za 100 kron ceneje, bodo pa potem plačevali tisoče in tisoče. Ker pa delavstvo nima premoženja, gospodi pa ne gre denar izpod palca, — še najmanj pa grofom in baronom — zato bo te in še druge milijone, ki jih sedaj razmetavajo za podkupovanje, moral plačati pozneje predvsem kmet.

Kdo bo glasoval za Nemško Avstrijo?

Nihče! Zakaj ne? Zato, ker kdor se še do danes ni spametoval ter hoče glasovati za spufano, falirano, bankrotno in do kosti izmozgano Nemško Avstrijo, je norec!! Norci pa ne bodo smeli glasovati, ker niso pri pravi pameti, temveč spadajo pod kuratelo!

Dogovorjene bajke.

Zgodovina narodov, malih in velikih, ni nič drugega kakor skupna vsota narodne delavnosti, delo posameznikov naroda. Vse delo, vsi poskusi prinesejo narodu srečo in blagostanje, vse to imenujemo z eno samo grško besedo „politika“. Pravo, veliko politiko delajo narodi sami in ne diplomatije. Sicer se to danes čudno glasi, pa zgodovina človeštva nam jasno kaže, da je tako. Poglejmo Napoleona in njegovo velikansko delo, evropski preobrat! Ustanovil je nebroj evropskih držav — in danes? Ni jih že davno več! Narodi so naredili svojo politiko in svoj račun. Napoleon sam je rekel o zgodovini: „Zgodovina je dogovorjena bajka!“ Njegove besede so resnične zlasti danes, ko nam prihajajo iz Pariza, Spaa, Londona in Rima samo „dogovorjene bajke“ kot zgodovinska dejstva. Vse to, kar v Rimu, Spaji, Londonu in Parizu danes sklepajo o nas in preko nas male narode, vse to bodo veliki in mali narodi, ko pride čas za to, sami čez noč prevrgli in dokazali, da je mirovna konferenca v Parizu, razni dogovori in pogodbe v Londonu, Spaji in Rimu samo prava pravcata dogovorjena bajka.

Zgodovina pojde svojo pot naprej in ne bo vprašala za dovoljenje raznih ministrskih predsednikov.

Drugi, še bolj jasen, na dlani ležeč dokaz, da je „zgodovina“, kakoršno ustvarjajo diplomatje, politiki, mirovne pogodbe in konference, bajka, je mir v Brest-Litovskem. Črez noč so narodi sami prevrgli Brest-Litovski „mir“. Vojna sama ga je uničila, še predno se je črnilo do dobra posušilo na dragocenem papirju in še predno so se tam sklenjeni dogovori začeli izvajati. Avstrija in Nemčija sta šli v Ukrajino po kruh, pa prišli sta nazaj lačni, raztrgani, tepeni, premagani. General Hoffmann je ležal pod mizo.

In ruski narod? Brest-Litovski mir zanje nikdar ni eksistiral, premagani Rusi so ga sami poteptali. Danes, po dveh letih prodirajo proti Nemčiji, proti vsej srednji Evropi. Rusi, ruski narod velikan ustvarja danes s svojim delom, s svojimi idejami novo politiko, novo podlago za — nove države. Za Ruse je danes mir, sklenjen v Brest-Litovskem, dogovorjena bajka, na katero so že davno pozabili.

Torej narodi sami, veliki in mali, delajo politiko, lastno, samostojno po-

litiko, nič učen, nič hinavsko, nič diplomatično in zahrbtno. Ne! Narodi delajo samostojno, pravično politiko. Narodne sile ne zadrži noben diplomatski zbor, nobena svetovna mirovna konferenca, noben političen kongres. Narodi, vsota ljudi, ki govorijo isti jezik, ki so istega mišljenja, iste krvi, hodijo svojo določeno pot. Nobena sila, nobena armada jih ne zadrži.

Tako bo tudi pri nas na Koroškem pri plebiscitu. Koroški Slovenci sami, kot narod, ki misli, ki ve, kaj dela, bodo odločili in določili svojo usodo, kakor je napisana v bukvah zgodovine koroških Slovencev.

In koroški Slovenci se bodo kot narod odločili in glasovali za — Jugoslavijo. Vse spletke, vsa nemška goljufija, ves denar in pritisk, vse žuganje, vse delo in vsi napor od strani Nemcev in nemškutarjev, vse ne bo nič pomagalo, nič izdalo.

Koroški Slovenci bodo kot narod sami ubrali pravo pot, saj vedo, da največ sveta otrokom sliši Slave; tja bomo našli pot, kjer nje sinovi si prosto volijo vero in postave.

Tako bo! Žene in možje, fantje in dekleta, vi boste delali zgodovino, ne Lemiš in Šumi!

Vi samostojni, neodvisni slovenski kmetje, vi slovenski delavci, ve vrle slovenske žene, ve zavedna slovenska dekleta, vi boste rekli na dan glasovanja:

Slovenec, Slovenka sem!
Tako je mati djala,
Ko me je dete pestovala.
Zatorej dobro vem;
Slovenec, Slovenka sem!

Slovenci, Slovenke iz Roža in Podjunel! Dokazite na dan glasovanja, da ste politično zreli, da se zavedate svoje dolžnosti. Dokazite, da so vsi naklepi in načrti naših nasprotnikov in sovražnikov dogovorjena bajka, mi smo pa živ narod, ki dela sam svojo zgodovino, ki hodi svojo pot — proti dogovorjenim bajkam.

In to se bo zgodilo; Koroški slovenski narod bo pa ostal.

Iz Nemške Avstrije.

Novi coli. Doklade na cole so se zvišale v Nemški Avstriji od leta 1900 na 2400 procentov, tako da se bo moralo plačevati k prvotnemu colu še 2400 procentov doklade. Novi coli znašajo torej 25 krat toliko kakor

prej. Ubogi nemški agitatorji, kako jih sama Avstrija po gobcu tepe. Pri nas agitirajo proti jugoslovanskim colom — ne pomislijo pa, da se iz teh plačajo naši davki, ker se za naš živež vse poteguje. Naj plačajo drugi, vsaj nam ni treba! Čisto drugače pa je z nemškimi coli. Industrijski izdelki v Nemški Avstriji so zaradi visokih davkov in dragih delavcev tako zasoljeni, da se dobijo od drugod boljši kup. Nemci svojih izdelkov ne morejo izvažati, zato jih pa hočejo po vsej sili drago doma prodati, zato so nastavili visoke cole, da bi jim drugi ne delali konkurence. To je torej razložek: naši coli so nam na korist, da nam ni treba davkov plačevati, nemški coli pa so Nemcem na škodo, da morajo domače industrijske izdelke bolj drago plačevati.

Tatje v cerkvi na Osojah. Nemci kričejo, da so pri nas balkanske razmere. Kaj pa pri njih? Poslušajmo: Trikrat so prebili tatovi vrata v cerkev, iskali so dragocenosti, navrtali so tabernakelj, kradli so in odnesli, kar se je dalo premakniti. To seveda ni „balkansko“, ker se je zgodilo v cerkvi in v Avstriji.

Gospodarstvo v Celovcu. Celovec je moral zvišati izdatke od 1.325.000 K na 10.292.304 K. Dohodkov ima pa samo 632.127 K. Deficit znaša torej 9.660.117 K (skoraj 10 milijonov). Zvišal se bo prav močno davek na pivo, vino in druge pijače, nadalje zemljiški, obrtni in drugi davki. Na ta način mislijo mestni ateji izprešati iz ljudi 1.826.400 K. Pa vendar je vse to le kapljica v morje — dolga in deficita.

Einrukati morajo — folksverovci.

Naši nemčurji radi agitirajo proti Jugoslaviji s tem, da pravijo, da bodo morali naši fantje „einrukati“. Izvedeli pa smo, da pri nas celo folksverovci „einrukajo“, pa ne znabiti v vojašnice, ampak v kajhe. Tako je že „einrukali“ iz Žrelca Hans Müller, bivši folksverovski feldvebel, katerega se je nekdanj zavaljo nečloveške surovosti balo vse daleč na okrog. Zdaj pa prihajajo na dan njegovi grehi. „Einrukali“ je v kajho tudi folksverovec Črnik iz Grabštanja, ker so se mu Kultererjeve ovce preveč dopadle.

Z rukzaki prihajajo.

Vidimo jih v Žrelcu in Grabštanju, skoraj izključno vse z rukzaki. Gotovo jih imate tudi drugod. Pa mislite, da prinašajo rukzake polne? Mislite, da nosijo našim neumnim nemčurčkom, ki so nas prej farbali, da ima Nemška Avstrija vsega dovolj, kave, sladkorja, tobaka itd. Ne, nikakor ne? Rukzaki so tako prazni, da se držijo tako tesno hrbtov, kakor koža reber suhega konja. Sedaj vidimo, da jih ni priganjala k zahtevi po odprtju demarkacijske črte ljubezen do svobode, temveč njihovi prazni rukzaki — njihovi prazni želodci.

Širite povsod „Korošca“!

Kmetijski praznik.

Ob času glavnih kmetijskih del, posebno ob košnji, žetvi in mlačvi mora kmet trdo delati vsak dan od najranejšega jutra do pozne, črne noči, ne izvzemši niti nedelje. Izmučen je do skrajnosti. Zato je sam sebi dolžan, da se ob pravem času odpočije in se nekoliko razvedri, v prvi vrsti pa, da zahvali Boga za dobro letino in ga prosi blagoslova še za one pridelke, ki jih bo moral pospravljati jeseni.

Dan 8. septembra (Marijin praznik) mora biti naš kmetijski dan, naš praznik! Ta praznik bomo kmetje iz vse Slovenije praznovali na našem krasnem Bledu, biseru slovenske zemlje.

Ta dan naj pohiti vse na Bled, kjer bomo dopoldne pri službi božji na Blejskem otoku, na katerega gledata strmi blejski grad in nemi „Babji zob“. Po sv. opravi bo tabor, konjska in vozovna dirka ter kmetijska veselica z vsemi zabavami.

Ta dan bodo vozili posebni vlaki s Štajerskega, z Dolenjskega, iz Ljubljane in seveda tudi s Koroškega. Natančnejše podatke bomo še priobčili.

Gospodarstvo.

Zamenjava kolkov kronske vrednosti.

Z dnem 16. junija t. l. razveljavljeni nerabljeni kolki kronske vrednosti se lahko zamenjajo brezplačno do vključno 30. septembra 1920 pri finančni deželni blagajni v Ljubljani in vseh davčnih uradih izven Ljubljane proti novim kolkom dinarske vrednosti v smislu veljavnih predpisov. Dotične vloge so kolka proste.

V zamenjavo prijavljeni material se mora oddati osebno, vpošiljanje po pošti je nedopustno.

Po 30. septembru 1920 je izključena vsaka zamenjava ali povrnitev razveljavljenih kolkov.

Delegacija ministrstva financ za Slovenijo in Istro v Ljubljani.

Železnica preko Jezerskega.

O tej železnici je izšla že leta 1870 knjižica nekega konzorcija na Dunaju, v kateri je bila dokazana važnost in tudi prednost te proge nasproti oni čez Pontebo. Z gospodarskega in s strateškega stališča je bilo dognano, da je zveza Kranj-Sinča vas za razvoj južne Avstrije neobhodno potrebna. Izdelan je bil zanjo tudi že podrobni načrt, vendar pa so se strokovnjaki tedaj izrekli, da je strmec v Kokri prevelik, zato je bila odrejena poprava načrta v Kokri. Delo te poprave se je poverilo tedaj v Ljubljani bivajočemu inženjerju Pribilu, ki je potem to delo tudi izvršil. Pisec teh vrstic, tedaj še mlad tehnik, je leta 1872 sodeloval pri teh merjenjih in navaja, da se je za zmanjšanje strmea izrabila tedaj dolinica pri Kanonirju v Kokri. Napravil se je tam velik ovinek. Skozi Jezerski vrh se je projektiral 2000 sežnjev dolg tunel in potem se je izrabila še dolina pri Obirskem pri Žel. Kapli. Tako se je dosegel dopustni strmec. Tako popravljeni načrt se je poslal na Du-

naj, a žalibog je obležal tam neizvršen. Tudi za časa zgradbe gorenjske železnice leta 1870 in še pozneje, ko so gradili bohinjsko železnico, se je govorilo o načrtu preko Kokre, a vplivni ljudje, kakor Švegelj, so videli pravo rešitev le v sedaj izvršeni progi in so tako pravzaprav oškodovali našo deželo.

Prva naloga naše države mora sedaj biti, da uravna železnice po Sloveniji, in ena najvažnejših je izpeljava proge po Kokrski dolini, s katero bodo dobili koroški Slovenci pravo zvezo z ostalo Slovenijo.

Inž. P. Ž.

Velikovški okraj.

Važenberk. (Nemčurska deputacija). Velika deputacija, obstoječa iz 15 važenberških nemčurjev, je romala v četrtek okrog poldneva k našemu vrlemu občinskemu gerentu pd. Plešarju v Hrenovčih pritožiti se čez krivice, ki se jim godijo. Nemčurji, ali ne poznate občinskega urada ter uradnih dni in ur? Saj so nabite na občinski pisarni v Šmarjeti. Bile so to sledeče kapacitete: Lavre in Fortin iz Šmarjete, Blaže in Straser iz Poroč, Breznik iz Brankovce, Rak in Kušar z Ruštata, Pirker iz Zakamna, Mlinarjev Tone iz Borovca, Kulnik, odstavljani nadučitelj iz Želinj, Kajšlar iz Hrenovč, Zavit iz St. Lenarta, modri Ehart iz Gosin, Kranjc iz Malega St. Vida in Trnovec iz Sopota. Pritožili so se, da se proklamacija ni povsod nabila poleg v slovenskem tudi v nemškem jeziku. Med imenovanimi sta samo dva prava Nemci (Fortin in Pirker). Rekli so, da se bodo pritožili na antantno misijo, če se jim takoj ne ugodí. No, ljubi nemčurji, če mislite, da vas bo to rešilo, nemška proklamacija se vam lahko nabije na vsakem vašem voglu. Samo če imajo v Velikovecu zadosti teh plakatov.

Kaj se je pa nadalje še godilo, to kaže pa že vso nemčursko predrznost, pa tudi neumnost. Grozili so gerentu, da bodo Nemci zmagali, potem bo moral pa on povrniti vso škodo, ki so jo imeli do sedaj in jo še imajo sedaj nemčurji. Najbrž so mislili na zaprte gostilne — bili so med njimi štirje gostilničarji — in na globo. Dobro jih je zavrnil gerent: A tako, ali ne veste, ali niste brali v proklamaciji, da se ne sme pred glasovanjem ne groziti in ne po glasovanju se maščevati? Zahtevamo, da se grozilce takoj naznani in kaznuje. Pritožili so se tudi, da imajo občinski uradniki prevelike plače. Gerent jih je vprašal, kateri, pa niso znali odgovoriti. Imajo pa občinski gerent Anton Riepl — Plešar mesečno 50 K (petdeset), občinski tajnik Žnidarčič mesečno 100 K (edensto), oba kakor prej, občinski sluga mesečno 300 K, blagajnik pa nič. Pomisliti pa se mora, da je občina ena največjih z 2900 prebivalci in zelo razsežna. Najbrž so merili po svojem, kako bi si oni poviševali plače, če bi imeli upravo v rokah.

Zahtevali so, da se z Nemci uraduje nemško tudi pisмено. Pravi Nemci se v tem oziru nimajo kaj pritoževati, nemčurji so pa gmajtni da se z njimi „pune po soveje“, ker bi sicer ne razumeli. Kajne, gospodine Ehart?

Najneumnejša njihova trditve pa je

Zveza ženskih društev priredi v nedeljo, dne 22. t. m. veliko narodno veselico na Klopiniškem jezeru.

bila, in ta res priča o njihovi neumnosti, da so občinske doklade previsoke. Skozi 14 dni je bil proračun na vpogled za morebitni ugovor, pa nihče ni ugovarjal. Občinski svet, v katerega se je nalašč imenovalo tudi precej nemško mislečih svetnikov (med njimi Breznik), je proračun sprejel, ker zavoljo draginje itak ni previsok (156% doklad) — Višek vse modrosti te deputacije je pa to, da kljub vsem pozivom in zagroženim rubežni, ki se bo pa sedaj izvršila, večina deputacije sploh še ni plačala občinskih dokladov za leti 1918 in 1919. Ti so: Lavre, Tonovec, Kušar, Rak, Pirkar, Zavit, Kajšlar, Blaže, Straser, Ehart. Plačajte prej doklade za nazaj in potem se šele pritožujte za naprej! Bralci „Korošca“, ali ste že videli večje modrijane? (Op. ur. Kako so nedosledni, kaže najbolj dejstvo, da je eden od te deputacije rekel drugi dan nekemu Slovincu, da bi bil Plešar napravil najbolje, če bi bil vzel palico in jih vse skupaj nagnal.)

Mohliče. Prefekto soboto so visele tukaj „zastave“. Narejene so bile iz navadnih cot, zato se ni moglo dognati, kakšne barve predstavljajo. Na vprašanje, kaj zastave pomenijo, nihče ni vedel pravega odgovora. Nekateri so trdili, da pomenijo zastave, da so „Kärntnerji“ doma. Seveda pri nas so sami nemški „Kärntnerji“, Slovencev tukaj sploh ni. Fane pa so razobesili ravno taki ljudje, ki še nemško ne znajo govoriti, še manj pa pisati in brati. Ni čuda tedaj, da so se celo gospodje od komisije prijeli za glavo ter rekli, da niso našli še nikjer takšnih ljudi, ki hočejo biti Nemci, pa še nemško „marnvat“ ne znajo. Ja, ja, to si zapomnite vi vsi, da se vam smeji že ves svet! Po domače se pravi vašemu ravnanju pljuvati v skledo, iz katere jeste. Verstanden?

Vobre. Nemčurji so zmagali. V torek, 10. t. m. smo v Vobrah sprejeli člane plebiscitne komisije. Nemčurjev je bilo več ko nas. Zmagali bi bili, samo to so pozabili, da so imeli oni vso svojo armado zbrano, mi pa še le samo predstraže, ker smo zvedeli prepozno, za kaj gre. Sicer je pa prav dobro, da so pustili enkrat vse svoje aufmarširati. Sešteli smo jih in smo se čudili, da jih je tako malo. Pa še z grebinske občine in Djekš so jih morali peštelati. Kedar bo pa glasovanje, tedaj bomo pa mi vsi ausrukali, potem naj se pa nemčurji z Morakom in Leberco vred skrijejo.

Pliberk. Našemu socialistovskemu konzumu so došle iz Ljubljane Ciril-Metodove vžigalice. Te pa vodstvu tega konzuma niso bile po godu, zato je večji del pošiljatve vrnilo. V prodajalni so te vžigalice tako zložene, da je napis z narodnimi barvami skrit. Voditelj naše soc. dem. stranke pa je svojo prijaznost do teh vžigalic oziroma do narodnih barv na prav poseben način dokazal. O tem bomo še govorili.

Pliberk. Ni še predolgo, ko so naši „velenemci“ pozdravljali in počaščali z najljubeznivejšimi priimki antantne zaveznike, n. pr.: „Gott strafe England!“, „Nieder mit Frankreich!“, „Nieder mit dem Verräter Katzmacher!“ Nam se je ta divja gonja, to umetno podpihovanje sovraštva in strasti gnjusilo do dna. Pa Bog ne daj, ako se je kdo drznil to divjanje obsojati! Označili so ga an-

tantožrci takoj kot veleizdajalca in cvetela mu je vrv. V mestnem županstvu so ti junaki, ki so se celo vojno skrivali za raznimi „kriegsliferanti“ in „kriegsleistungami“, imeli na najbolj vidnem mestu obešen napis: „Gott strafe England!“ Tedaj je bil podžupan apotekar g. Ludvik Herbst.

In danes? Danes ti ljudje s samo Nemcem prirojeno hinavščino hočejo dokazati antantnim zastopnikom najvdanejše prijateljstvo. Ob dohodu antantnih zastopnikov so si iz „prijateljstva“ skoraj polomili hrbtenice, tako nizko so se klonjali. Njih vsiljivo vedenje je bilo kar smešno.

Začeli so z njim lastnimi intrigami, z denuncijacijami proti slovenskemu življu. Nas koroške Slovence hočejo oslikati pred antantnimi zastopniki kot balkanske barbore, za kakršne imajo sploh Srbe, ki so kot antantni zavezniki toli občutili nemško barbarstvo. Hinavcil Komaj so se nalepili proklamacije antantne glasovalne komisije, so jih vse pomazali, slovenske razpraskali, zdaj pa zavijajo oči in denuncirajo Slovence, češ, da so to napravili „čuši“. Ker pa so v Pliberku že tolikokrat bili od nemčurjev in Nemcev potrpani uradni razglasi in drugi lepaki, je pač najboljši dokaz, da so proklamacije pomazali in razpraskali slovenske izvode ti zdaj antantni „tako vdani“ elementi. Saj jih poznamo! Vse lumparije, ki jih storijo, podtikajo Slovincem z namenom, da jih pri antanti očrniijo.

Galicija. Koncem lanskega leta je porušil naplav občinski most čez Belo. Vojaški pionirji so zgradili nov most, katerega stroški so znašali 25.690 K. Z ozirom na revnost tukajšnjega prebivalstva je bila naša občina s tem zelo občutno prizadeta. V pokritje teh stroškov se je predlagalo najetje posojila, pozneje pa je občinski odbor to namero opustil ter zaprosil deželno vladno pomoči. Prošnja ni bila zaman. Nakazanih je bilo občini 12.560 K podpore. S tem se bodo zamogli pokriti vsi stroški novozgrajenega mostu, izozemši stroške za stavbni les, za katerega pa nam je deželna vlada znižala ceno na 50%, t. j. od 13.130 K na 6.565 K. (Upati pa je, da dobimo ves nakazani les brezplačno, ko bo izvedena agrarna reforma). Kaj bodo rekli sedaj naši nemčurji, ki jim je zgradba tega mostu bila tako dobrodošla za zabavljanje in hujskanje proti naši občinski upravi? Zlasti se je v tem oziru odlikoval neki — nam vsem dobro znani — nemškutarski hujskač iz Vilštana. Na vso moč se je trudil ta možakar, kako bi mogel našo občinsko upravo očrniti in oblatiti, s tem pa se je seveda le smešil. Nismo še pozabili, kako si je ta možej kot član zloglasne „Viehverwertung“ polnil na račun našega kmeta svoje nenasitne „haržete“, ko je rajna Avstrija pošiljala nas druge na fronto — gladovati in umirati. Seveda temu možaju nikakor ni po volji, da smo pod Jugoslavijo, ker ne more več odirati kmetov, kakor nekdat, in kakor jih odirajo njegovi „bratci“ v Nemški Avstriji, kjer še vedno pojejo rekvizicije in „Viehverwertung“ svojo žalostno pesem.

Robež. Zadnji dopis iz Robeža je povzročil nemalo razburjenje pri prizadetih, a žal tudi pri neprizadetih. Ni lepo

in ni zdravo biti nemčur, to vedo tudi Robežani. Pripominjamo, da se v dopisu nismo spodtikali nad posestnikom Plantevom. Opomniti pa smo hoteli njegovega sina, da naj bo vprihodnje bolj previden, kadar ga bo kak zgrevan nemčur prošil usluge, ki si je ne zasluži. Toliko v pojasnilo!

Proboj pri Žitari vasi. Morda mislite, da pri nas ni nič novega? Pa še koliko! Če bi hoteli vse napisati, bi bile cele cajtnge polne. Nemčurjev imamo pri nas toliko, da ne vemo, kam z njimi. Svinjam jih ne moremo sfutirati, ker bi nam vse poginile. Mogoče bi nam Zdolčev Lukej vedel svetovati, kam jih je treba spraviti! Drugače bomo pa vprašali Mohorjevo mamo, ker je ta ženska menda najbolj kunštna v naši republiki.

Dne 25. julija je bil pri Zablatniku pogreb. Udeležilo se ga je tudi nekaj nemčurjev. Ker drugam niso imeli, so se zbasali na plot. Mislili so si, če ne stojijo na slovenskih tleh, pa lahko zabavljajo. Zmotili so se! Plot je tudi slovenski, zato pa ni hotel držati izdajalcev svojega naroda in se je podrl.

Med vsemi najglasnejši je pd. Krampič. Rekel je, da bi še za dva tisočaka kron ne šel na shod v Velikovec. Vemo, da je dosti naropal lani, da je pa tako bogat, pa nismo vedeli. Morda se mu še sline cedijo po tistih cajtih! Ja, ja, Krampej — a pardon — Krampič, tistih cajtov ne bo več!

Čarče. Podpisana, kojima je požar uničil vse imetje, se tem potom najlepše zahvaljujeta „Zvezi žen. društev na Koroškem“ za velikodušni dar 5000 K.

Franc in Magdalena Vedenik.

Pliberk. Praktikant Schwarzl ima v lekarni posebno kancelijo, kamor pelje vse one, ki se hočejo pritožiti čez „čuše“. Sploh lekarna ni več lekarna, ampak agitacijski lokal „Heimatrata“. Kaj bi se zgodilo v coni B s tako lekarno? Kaj mislite? Čitali smo: Schwarzl, Aufnahme von Klagen gegen Personen jugoslawischen Anhangs, die sich durch Plünderung, Diebstahl, Verleumdungen und Beleidigungen gegen Deutschgesinnte schuldig machten. (Res „neite Zustände“!)

Boroveljski okraj.

Kapla na Dravi. Sin bivšega nadučitelja Mariniča je razkazoval tu hlebček kruha in hvalil Avstrijo, koliko ima vsega. Za agitacijo seveda že ima spufana Nemška Avstrija kak hlebček kruha. Kako pa ljudje tam stradajo, kaže dejstvo, da je prišlo dne 3. avgusta, to je dan, ko se bi bila imela odpreti demarkacijska črta, na črto nad 2.000 izgladanih in do kosti izstradanih ljudi z nahrbtniki in deloma celo z vozički, da bi šli fehtati iz Nemške Avstrije v Jugoslavijo? To nam povejte! Sicer pa naj gre Mariničev sin tja! Oče njegov je že čez leto dni tam. Družina pa spada vendar tja, kjer je oče. Seboj naj pa vzame tudi družini Gabron in Mack, kateri spadata ravno tako tja. Posebno bi priporočali Pavli Mack, ki imenuje našo državo z zaničevanjem „das goldene Jugoslawien“ (zlata Jugoslavija), da poskusi živeti tam v Nemški Avstriji, posebno še tako brez dela, kakor dela to tu pri nas! Prej je dejala, da čaka na

popravo mostu čez Dravo, da se bo mogla peljati. Most je davno popravljen; hajd na noge! Žena spada vendar tja, kjer je mož! Menda ti lačenbergerska Nemška Avstrija vendar nič ne diši? Če pa uživaš z otroki vred dobrote Jugoslavije in iztihatapljaš vrh tega še živež za moža in druge, bi imela imeti vsaj toliko manire, da bi Jugoslavije, ki te je rodila in te redi, ne zasmehovala!

Kapla na Dravi. V nedeljo, 1. avg. so napadli v sosednji gostilni nemčurji iz Kaple in okolice (posebno pa iz Svetne vasi) brez vsakega povoda tri mirne Slovence ter so iste na surov način pretepavali in je močno poškodovali. Slučaj je nanese, da so prišli orožniki ravno pred vežo neke hiše, v kateri se je nemčur sam hvalil, kako so pretepavali Slovence. Pravil je, da so jih pretepavali le zato, ker so Slovenci in ker so mislili, da bo odprta naslednjega dne že demarkacijska črta. To je omenjeni nemčur tudi pozneje izpovedal ter izpoved tudi z lastnim podpisom potrdil. Ravno tako so izpovedali drugi storilci, da so pretepli zgoraj omenjene 3 Slovence le zato, ker so mislili, da pridejo Nemci. In za take zverine se zavzema antantna komisija! Nemci se tudi hvalijo, da imajo že pripravljeno orožje in celo kanone, da bodo napadli Slovence. Kaj poreče k temu plebiscitna komisija?

Dnevne vesti.

Ker je med nami nekaj zajcev, ki se razburjajo, ker je jugoslovanska delegacija v Celovcu do preklica dovolila nekaj olajšav glede prestopa demarkacijske črte, bomo v prihodnji številki pojasnili, kaj je pravzaprav z demarkacijsko črto.

Velikovec. V nedeljo, dne 29. t. m. ob 9. dop. bo se vršil v Velikovcu v Nar. domu shod invalidov. Spored: 1. otvoritev shoda, 2. pomen organizacije, 3. gmotno stanje invalidov, 4. volitev odbora, 5. raznoterosti. Govornik: g. Roš iz Ljubljane.

K obilni udeležbi vabi odbor.

Pliberk. V nedeljo, 29. avgusta t. l. je v Nar. domu občni zbor kmetijske podružnice. Začetek ob 3. popoldne. Kmetije pridite v obilnem številu! Kmetijska podružnica Pliberk.

Pliberk. Dne 3. avgusta je nastal v opekarni v Skrbni vasi pri Pliberku požar, ki je uničil ves leseni del poslopja ter zraven stoječo parno žago. Škoda znaša 3.000.000 K.

Šolska vest. Pisarna okrajnega šolskega sveta v Velikovcu se nahaja zdaj v Ludolfijevi hiši, I. nadstropje, kjer se nahaja tudi obmejno poveljstvo.

Galicija. Griža v naši občini še vedno ni pojenjala, pač pa razsaja čimdalje hujše. Občina je kontumacirana. Doslej je zahtevala ta bolezen že šest žrtev. V ponedeljek, dne 2. t. m. smo pokopali mladeniča Franca Kutej in šolarko Terezijo Jago c. Žalostno nadbinamo izrekamo prisrčno sožalje!

Železna kapla. G. K. Zirkounig, inšpektor diž železnice v p. koju je daroval šolskemu vodstvu 200 K za šolsko mladino, g. Koritnik, trgovec in hotelier v Ljubljani 100 K in lesna trdka „Sever“ v Mariboru 50 K. Vsem dobrotnikom naše mladine se najsrčneje zahvaljuje. Šolsko vodstvo.

Železna Kapla. Dne 16. t. m. se bo vršil tu običajni semenj. Opozorjamo na to posebno komisijo, ki nakupuje živino za Črno goro.

Velikovec. Izkaz prispevkov za sirote padlih vojakov; nabrala in darovala šolska mladina na Vidov dan.

Šole: Božji-grob K 156—, Črna K 117—, Djekše K 10—, Dobrla vas K 115—, Galicija K 17—, Grebinj K 25—, Guštanj K 121-45, Jezersko K 97—, Kotlje K 14.50. Libuče K 12-40 Mohliče K 10—, Prevalje K 100—, Pustrica K 295-60, Šmilhel pri Pliberku K 603—, Velikovec, dekliška šola K 116-40, Velikovec, meščanska šola K 40—, Vobre K 229-05, Skupaj K 2088 40 v Okrajni šolski svet v Velikovcu, 1. avgusta 1920. K a k l, s. r.

Primešaj krmi Mastin!

V smislu odloka deželne vlade za Kranjsko v Ljubljani z dne 18. julija 1899., št. 10.595, ki mi ga je mestni magistrat ljubljanski izporočil dne 28. julija 1899., št. 25.255, smejo dietetično sredstvo Mastin, redilni prašek, za prasiče in za vsako živino, lekarnarji, trgovci, drogist in kramarji prosto prodajati. Mastin je kot prosti obrtni predmet oglašen. V Ljubljani, dne 3. avgusta 1900., mag. opr. št. 25.561.

Ako Mastina v lekarnah in trgovinah ne dobite, ga naročite po pošti, 5 zavojev Mastina stane K 30-50, poštnine preste na dom.

Mazilo zoper garje
(naftel-mazilo) uniči pri ljudeh garje, lišaj, srbečico, kožne bolezni in izpuščaje; pri živini uniči garje. Lonček tega mazila velja po pošti 12 K 50 v.

Lekarnar Trnkoci
v Ljubljani (Slovenija) zraven rotovža.

Brzjavlj:
Papiršef Maribor.

Štampilje vseh vrst in
pečate iz medi za pečatni vosek
dobavlja najhitreje in najcenejše
Ludovik Šef, Maribor
Prešernova ulica 1.

Tovarniška zaloga papirja in specialna trgovina pisarniških potrebščin.

Širite povsod „Korošca“!

Ženitvena ponudba. Mlad državni nastavljenec, v službi na Koroškem, si želi v svrhu poznejše ženitve dopisovati z 16—20 letno izobraženo gospodico, lepe zunanosti in neomadeževane preteklosti, če mogoče z nekaj premoženjem. Dopise s sliko, ki se na zahtevo vrne, na upravo lista pod „Lepa bodočnost“.

Izgubila se je v nedeljo, 8. t. m. v Velikovcu na mestnem trgu

denarnica z 800 kronami.

Kdor jo je našel, naj jo prinese v naše upravnistvo, kjer dobi postavno nagrado.

Brusnice

(Preiselbeeren) kupuje vsako množino po najvišjih cenah edino trgovina J. Rojnik, Velikovec.

Posestvo malo, vzamem v najem ali g. kupim. Naslov pove uprava „Korošca“.

Kje je Janez Novak? Če kdo kaj ve o Janezu Novaku iz Obirskega, naj blagovoli to sporočiti uredništvu „Korošca“. J. Novak je služil pri 7. pešpolku, bil je ranjen pri Monte Salone in je zadnjič pisal decembra 1917.

Proda se lepa kmetija v bližini Velikovec. Meri 36 oralov (10 vralov gozda, vstalo njive in travniki). Ponudbe naj se pošljejo na Gregorja Srebot, Mrzla voda, p. Velikovec.

V bližini Pliberka je naprodaj **malo posestvo** obstoječe iz njiv, travnikov, in gozdov. Podrobne informacije se dobijo na občini Blato pri Pliberku.

Pozor! Slovenski urar. Pozor!

Naznanjam slavnemu občinstvu otvoritev svoje delavnice za popravljanje ur vsake vrste in sistema. Potrdil se bom, da ustrezem sl. občinstvu hitro in zanesljivo, ter prošim za obisk. Avberšek Gašpar, urar, Velikovec, v Carfovi hiši.

Manufakturno blago
po znižani ceni

je dospel iz inozemstva in se dobi pri

I. N. Šoštaric, Maribor
Gosposka ulica 5.

Mariborska eskomptna banka, podružnica Velikovec

Telefon št. 7 (interurban).

Mestni trg št. 141.

Račun pošt. ček. urada SHS v Ljubljani: 11.695.

Centrala Maribor

Podružnica Murska Sobota

sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo. Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice. Daje pojasnila vsak čas brezplačno.